

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/344/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112223017
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112223017.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 36 862 711, proti odporcovi: A. F., bytom Q. XXX/XX, R. M. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, v konaní zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča, o zaplatenie 115, 28 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. apríla 2013, č.k. 15C/310/2012-22, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 48,64 eur za trovy právneho zastúpenia, k rukám JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 9,80 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 115, 28 eur spolu s príslušenstvom. Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, ktorý vzal svoj návrh na začatie konania späť predtým, než sa začalo pojednávanie, súd konanie podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Pretože konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom, súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniel zastavenie konania a preto je v zásade povinný uhradiť jeho trovy. Odporcovi však súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tento si náhradu trov konania neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý si náhradu trov konania uplatnil, súd priznal náhradu trov konania v sume 48,64 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom JUDr. Jozefom Kempom, konkrétne tarifnej odmeny a režijného paušálu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov 16,60 eur a režijný paušál 7,63 eur, písomná námietka premlčania zo dňa 03.04.2013 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 16,60 eur a režijný paušál 7,81 eur), teda spolu súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 48,64 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka

nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f). Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a orientovať sa v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ konštatoval, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia, ako subjektu odborne spôsobilého, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil však účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Zastával názor, že trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt, poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo. Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012. Podľa navrhovateľa vedľajší účastník do konania nevniesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Navrhovateľ ďalej poukázal, že Ministerstvo hospodárstva SR niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napríklad Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4.000 eur.

Odporca ani vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd napadnutý výrok preskúmal čo do rozsahu a dôvodov odvolania, nakoľko odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný. Uznesenie súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 115,28 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.03.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,64 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 03.04.2013 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.